

उत्तरदिग्देशकात्मने । “यदेवैरिवोदीच्यातुवरिष्यन्
रवानिव” रघुः । २ कर्मवनाप्रो कर्तव्ये दक्षिणादिदा-
नादिष्वपि कर्मादौ च । “अथतरोरयातुदीष्येपु” कात्या०
२२, २, २५ । “अथतरोरुक्तान् रयातुदीष्येपु ददाति”
कर्त्ता । यथा होमादौ प्रकृतहोमानन्तरं कर्त्तव्योदकाद्भ-
क्षिषिकदि । यथाह स० त० “अथोदीष्यकर्म, तत्
गोभिक्षः । “समिधमाधायानुपयुष्य तथैवोदकाद्भुजोन्
विष्टेव अन्मन्स्थाः” इति अथाययमूत्रम् । उदीष्यदेशाच्च
यदावस्थाः पश्चिमोत्तरस्या देशभेदात् न च मन्त्रपुराणे दर्शिताः
यथा “वाह्नीका वाटधानाश्च आभीराः कालतौरकाः ।
परम्प्राचैव शूद्राश्च पञ्चवाचात्मखण्डिकाः । गान्धारा
अवनाचैव सिन्धुसीरोरमद्रकाः । यका कुन्दाः पुञ्जिन्दाश्च
मारदा हारमूर्त्तिकाः । रामठाः कथकाराश्च केकया देश-
शानिकाः । क्षत्रियोपनिवेशाश्च वैश्यशूद्रकुलानि च । आ-
लेभ्योऽथ भरद्वाजः प्रस्यकाः सदयेरकाः । क्षम्पकाक्ष-
गानाश्च वैजिकाः सङ्खवाकुर्जः एते देशा उदीष्यास्तु पुराणैः
वरिकीर्त्तिताः” । इहर्ष० • भूम्न विभागे तु अन्ये एव ते उक्ता
यथा “उत्तरतः कैलासो हिमवान्मुमान् गिरिर्धनुषाश्च ।
क्रौञ्चो मेरुः कुरवश्च योत्तराः क्षुद्रमीनाश्च । केकयव-
क्षातियासुभोगप्रस्थार्जुनायनाम्भीभ्राः । आदर्शान्दो-
पिलिगर्ततरगानमाश्चुषाः । जेयधरचिपिटनाशिकदा-
सेरकवाटधानाश्चरधानाः । तक्षशिलापुष्कलातकैलावत-
कथधानाश्च । अम्बरमद्रकमाक्षपोरवकम्भारदण्डपि-
कलकाः । माण्डूकदूषकोद्वलमीतकमाण्डवभूतपुराः ।
गान्धारायशोवतिहेमताकराजम्यक्षचरगव्याश्च । योधेय-
दावमेवाः श्यामाकाः जेनभूत्ताश्च” अन्वयोर्निरोधपरि-
हारः । अमेकाभेदात् नामान्तरानुज्ञेयाश्च बोध्यः ।

उदीष्यवृत्ति स्त्री “नङ् विवनेऽहो वने कक्षास्ताश्च वने स्युर्नो
निरन्तरा” । न समात् परान्विता कक्षा वैतालीयेऽन्ते रवौ
पुष्टः” इत्युपक्रम्य “उदीष्यवृत्तिर्द्वितीयकः सक्तोऽप्येव
भवेदुपक्रम्योः” इ० र० उक्ते वैतालीयभेदे कङ्क्षि । [देशे ।
उदीप लि० उद्गता आपोधतः अच् समा० रत्नम् । उद्गतजले
उदीरण न० उद्+र-र-कृत् । उद्गारेणे “उद्ग्रातः
प्रणयोयासां न्यायैश्चिभिर्हदीरणम्” कुमा० बुच् तत्तैव स्त्री ।
उदीरित लि० उद्+र-र-क्त । कथिते २ उद्गते १ प्रेरिते च ।
“अभिवाचमुदीरितेन्द्रियः” कुमा० । भावे क्त । उद्गते न० ।
उदीर्ण लि० उद्+र-क्त । उद्गते २ नङ्कति ३ उद्गते च ।
“उदीर्णरामप्रतिरोधकं मुकुटं” भावः । “भवत्तत्त्वरो-

दीर्घस्तारकास्थो महासुरः” कुमा० । उद्गते ३ ।
“उदीर्णः सर्वतश्चतुरनीशः यान्ततःस्थिरः” विष्णु० स० ।
उदुत्य न० उदुत्यमिति पदयुक्तम् । स्वर्गोपस्थानार्थं मन्त्रे स च
सम्प्राप्रयोगे इत्यर्थः “उद्गन्तुमुदुत्यश्च चित्” देवेति तत्-
परम् । तच्चतुरित्युपस्थानं मन्त्रा ब्रह्मस्य सिद्धिदाः ।
काशीख० ।

उदुम्बर उ० उदुम्बरवत् । (यत्तुसुर) इत्ये । २ देशस्थानं
२ नङ् सके उदुम्भेदे च ५ तात्त्वे न० । इत्यथीतिरत्तिकापरि-
मिते कर्त्ते उ० । उदुम्बरयन्त्रे उदा० । “यदुदुम्बरवर्णानां
वटीषु मण्डलं मङ्गत् । योतं न गमयेत् स्वर्गं किन्तु
क्रुद्धगतं नयेत्” । सौतमणीयागे सुरापाण्डुदत्तबोधकम् ।
“स्त्रीवेरचक्रमञ्जिडोदुम्बरत्वञ्चु वाधितम्” । कण्डुरामूल-
कलकं वा उदुम्बरफलोपमम्” सुश्रुतः । उदात्तजनपदा-
वयवे च । “साल्वावथवेत्यादि” पा० ततोभगव्याये इत्यु ।
औदुम्बरि तद्भवेति “साल्वावयवा उदुम्बरादयः” वि० कौ०
उदुम्बर एव स्थाय्यं अण् तस्मिन् पाप्मे । “औदुम्बरका-
पिठलगजाङ्गयश्चेति मध्यमिदम्” इ० स० । उदुम्बरे
कर्मिः पात्नेवमि० स० । उदुम्बरकर्मिः तन्मध्यस्थकर्मो ।
उदुम्बर इव मयकः पात्नेवमिता० स० । स्थूलमयको उ०
उदुम्बरदला स्त्री उदुम्बरस्यैव दलमस्याः । दन्तीहर्षे राजान०
उदुम्बरपर्णी स्त्री उदुम्बरपर्णीवत् सर्वम् न उलम् । तदर्धे
उदुम्बरावती स्त्री उदुम्बरकानि माकुल्येन सत्यस्यां नद्यां
मसम् संज्ञायां दीर्घः । नदीभेदे ।

उदुम्बल उ० उदुम्बरयन्त्रे रक्ष वा चः । उदुम्बरे “उदे-
मलमुदुम्बलम् तयङ्केलुतसुयाकुदम्” अथ० ङ, ६, १७ ।
उद्भव कर्मस्य प्रभो० । २ विकीर्णवत्तुक्ते लि० उद्भववाच-
तया उदुम्बको यमस्य दूतो चरतोर्जनं अह” अ० १०, १४,
१२, “उदुम्बको उरवको विकीर्णवको” भा० ।

उदूखल न० अङ्गं खं जाति ला-क प्रभो० नि० । तण्डुलादि
कण्डूनाथं काठादिरचिते इत्यर्थे, २ गुणगुहो च ।
“सधान्यमुदूखलं मुषणेनाभिङ्ग्यात्” सुश्रु० । सुश्रु-
तोक्तो घातोरे २ सन्निभेदे उ० सन्निभश्च कृत् । दर्शिताः
“कोटोदूखलवाहप्रतरतश्चसिनी वायव्यतश्चमण्डलं यक्षा-
वर्त्ताः” इत्येविविधान् सन्नीतुक्ता “कक्षावहपदयनेनूदूखलं
इति उदूखलाकृतिवाच्यं तदस्त्विजहृदस्य तथात्वम् ।

उदूठ लि० उद्+वृ-क्त । उजडे, २ स्थूठे, २ धृते च ।
“उदूठकोकमितिनेति” भावः । “उदूठवत्तः स्वगितैक-
दिङ्गुके” किरा० उद्गितवृत्तिर्वा स्त्री ।